

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gach Tímea ügyvéd (Dr. Gach Tímea Ügyvédi Iroda) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a Dr. Dömötör László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dömötör László ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen, személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember 17. napján meghozott 70.P.21.372/2014/8. számú ítélete ellen a felperesek részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 19.050 (Tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I. és II. rendű felpereseket továbbá I. és II. rendű alpereseket a 2012. április 24-én tartott társasházi közgyűlés a **b.-i H.** utca 16. szám alatti társasház a számvizsgáló bizottság tagjává választotta. I. és II. rendű felperesek 2012. május 15-én ellenőrizték az április 24-ei közgyűlés iratanyagát majd május 15-én írásban felszólították a közös képviselőt, hogy június 15-ig a tapasztalt hiányosságokat pótolja, majd 2012. június 15. napján **Bíróságon** pert indítottak a társasház ellen a 2012. április 24. napján kelt közgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítása iránt. A társasház ezen a közgyűlésen határozta el a gázvezeték rendszerének felújítását is. I. rendű felperes észlelte, hogy a közgyűlés által engedélyezett erre fordítandó keretösszeg, illetve a vállalkozóval megkötött szerződés vállalkozói díja között különbség mutatkozik. Ezen problémát felperesek e-mailben jelezték I. rendű alperesnek. I. rendű felperes 2012. június 22-én telefonon tájékoztatta a **Kft.** ügyvezetőjét, hogy ilyen feltételek mellett a vállalkozói díj kifizetéséhez nem járul hozzá. A vállalkozó a munkálatokat nem kezdte meg, erről a lakókat írásban tájékoztatta. I. és II. rendű felperesek 2013. április 23-án e-mailben azt közölték I. rendű alperessel, hogy a közös képviselő által adott tájékoztató az **O.** lakás-takarékpénztári számlával összefüggésben félrevezető volt, az abban lévő adatok nem felelnek meg a valóságnak.

2013. május 29-én az I. és II. rendű alperesek a számvizsgáló bizottság nevében tájékoztatót készítettek a tevékenységükről. Ebben I. és II. rendű alperesek közölték, hogy nem tudják elfogadni azt a felfogást és stílust, amelyet a felperesek egymással, illetve leginkább a közös képvisellel szemben képviselnek, hogy az ellenőrzést saját, a társasházzal szemben indított perükhöz használják fel peradatgyűjtésre, ami felveti az összeférhetetlenség kérdését, illetve nem értettek egyet azzal, hogy a számvizsgáló bizottsági tagságra hivatkozással törvénytelenül a társasház közös képviselőjeként léptek fel. A

2014. január 15. napján tartott közgyűlésen a közös képviselő a számvizsgáló bizottsági tagok megerősítését vagy visszahívását kezdeményezte. Ezen a közgyűlésen az alpereseket számvizsgáló bizottsági tagnak újraválasztották, II. rendű felperes nem jelöltette magát, I. rendű felperes számvizsgáló bizottsági pozícióját a közgyűlés nem erősítette meg.

Felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperesek azzal, hogy az „SZB tájékoztatója 2012. évről” című 2013. május 29-én kelt iratban azt a valótlan tényállítást tették, hogy a felperesek SZB tagságukkal visszaélve az ellenőrzést a saját, a társasházzal szemben indított perükhöz használták peranyaggyűjtésére, illetve az elmúlt időszakban többször, az SZB tagságra hivatkozva törvénytelenül a közös képviselet megkerülésével léptek fel a társasház nevében, mely tevékenység ártalmas lehet a társasházra nézve, megsértették a felperesek becsületét és jó hírnevét. A felperesek kérték továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket, hogy adjanak elégtételt. Emellett kérték, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egymás közt egyenlő arányban mindkét felperes részére 300.000-300.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Előadták, hogy az alperesek által tett kijelentések miatt a társasházban addig az irányukban fennálló megbecsülés és bizalom megrendült, ennek eredményeképpen került sor arra, hogy 2014. január 15-én II. rendű felperes már nem kérte a számvizsgáló bizottsági posztjának megerősítését, az I. rendű felperest pedig a közgyűlés nem választotta újra.

Alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását indítványozták. Állították, hogy a nyilatkozatuk a valóságnak megfelel, illetőleg megalapozott véleményt fogalmaztak meg a felperesek tevékenységével kapcsolatosan.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 38.100 forint perköltséget. A keresetet a Ptk. 75. § és 78. § (2) bekezdése alapján bírálta el. Megállapította, hogy azon kijelentés, miszerint a felperesek a számvizsgáló bizottsági tagságukkal visszaélve az ellenőrzést a saját társasházzal szemben indított perükhöz használták peranyaggyűjtésre, lényegében valós. Felperesek ugyanis 2012. május 15-én valóban számvizsgáló bizottsági tagként ellenőrzést tartottak, majd az itt feltárt hiányosságokat a közgyűlési határozatok megsemmisítése céljából indított keresetükhöz csatolták. Az a kijelentés, miszerint tevékenységüket a számvizsgáló bizottsági tagságukkal visszaélve végezték nem tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősül, ez pedig jó hírnév megsértésére nem alkalmas. Utalt arra is, hogy a felperesek, mint a társasház számvizsgáló bizottságának megválasztott tagjai, a társasházi ügyek, illetve a számvizsgáló bizottság tevékenysége kapcsán közszereplőnek minősülnek, ezért ezen tevékenységükről alkotott véleménnyel szemben fokozott tűrési kötelezettségük áll fenn, az kifejezésmódjában nem indokolatlanul bántó, sértő. A második állítás lényege szerint, a felperesek a közös képviselet megkerülésével a társasház nevében felléptek, amelyre tekintettel a bíróság úgyszintén megállapította, hogy a valóságnak megfelel, I., II. rendű felperesek a **Kft.**-vel szemben törvényes képviselőként léptek fel, illetve megkeresték az **O.** lakástakarékpénztárat a társasház számlájával kapcsolatosan. Minderre tekintettel az alperesek valótlanúságot nem állítottak, a törvénytelen minősítés, illetőleg annak kijelentése, hogy mindez ártalmas lehet a társasházra nézve, olyan véleménynek, értékítéletnek minősül, amelyet közszereplői minőségükre tekintettel a felperesek túrni kötelesek.

Az ítélet ellen I. és II. rendű felperesek fellebbeztek. Ebben azt kérték, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a felperesek keresetének adjon helyt, marasztalja alpereseket a perköltségben. Megítélésük szerint, alperesek három tényállítást fogalmaztak meg. Egyrészt azt, hogy az SZB tagságukkal felperesek visszaéltek, másrészt, hogy ellenőrzést tartottak,

harmadrészt pedig, hogy az ellenőrzést peranyaggyűjtésére használták fel. Ezen három tényállításból a második tekinthető valósnak, hiszen nem vitásan ellenőrzést tartottak. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a visszaélés kifejezést véleménynyilvánításnak minősítette, és nem tényállításnak. Ez a magyar nyelv szabályai szerint azt jelenti, hogy az SZB tagságukat felhasználva a közös képviselőt ellenőrizték, ez pedig nem vélemény, hanem tény. Amennyiben az ítélet tábla mégis osztaná az elsőfokú bíróság álláspontját, hivatkoztak arra, hogy a véleménynyilvánítás is megvalósíthat személyiségi jogsértést, ha minden alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló ítéletet. Sérelmezték, hogy a tényállítás szerint, felperesek az ellenőrzést a peranyag gyűjtésére használták. A magyar nyelv szabályai szerint, ezen mondatrész célzatot feltételez, a fenti tényállás azt jelenti, hogy az ellenőrzést azon céllal végezték, hogy az ott tapasztalt jogszabálysértéseket a későbbiek során indítandó perükhöz felhasználják. Ez azonban nem felel meg a valóságnak, felperesek szándéka nem perindításra irányult. Nem értettek egyet azzal, hogy a számvizsgáló bizottság tagjai közszereplőnek minősülnek, ezért tűrési kötelezettségük magasabb, mert a számvizsgáló bizottság funkciója az ellenőrzés, nem pedig bármiféle értelemben történő szereplés. Ugyanakkor a közszereplők fokozott bírálhatósága sem jelenti azt, hogy ne léphetnének fel a személyüket érintő valótlan és tevékenységüket kedvezőtlen színben bemutató kijelentések miatt. Álláspontjuk szerint, alperesek maguk sem állították soha, hogy a felperesek a közös képviselő hatáskörét gyakorolták volna, így ezen az elsőfokú bírósági érvelés teljes egészében megalapozatlan. Ugyanis I. rendű felperes számvizsgáló bizottsági tagként járt el, miután a közös képviselőt hasztalanul értesítette a problémáról, ezután lépett fel a gázszerelő céggel szemben. Nem gyakorolta a közös képviselő hatáskörét, nem kerülte meg a képviselőt, törvénytelennek sem tekinthető az eljárása. A hatályos jogszabályok szerint, az O. Nyrt. nem ad és nem is adhat felvilágosítást a társasház számlájával kapcsolatosan a közös képviselőn kívül senkinek. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság I. rendű felperes kijelentéséből és e-mailjéből következtetett, bizonyítást nem folytatott le, feltételezésekbe bocsátkozott, ekként ezen ítéleti megállapítás is megalapozatlan.

Alperesek fellebbezési ellenkérelmükben azt indítványozták, hogy a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság jogilag megalapozott ítéletét hagyja helyben.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából releváns bizonyítást lefolytatta, a rendelkezésre álló peranyagot összességében és együttesen a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint mérlegelte és ennek eredményeként helytálló következtetésre jutott, döntése és az ítélete indokolásában kifejtett érvelése is helytálló. Az elsőfokú eljárás során olyan lényeges eljárási szabálysértés sem történt, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A Fővárosi Ítélet tábla a fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A 78. § (1) bekezdés értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a PK 12. számú állásfoglalás eredetileg sajtó-helyreigazítási eljárásokra nézve kidolgozott elveit. Ennek II. pontja szerint a kifogásolt közléseket a maguk egészében kell vizsgálni, nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit egymással összefüggésben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot a jogsértés

megállapítására. A III. pont szerint véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet jogsértés megállapításának alapja.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy I. és II. rendű felperesek számvizsgálói bizottsági tagságukból eredően ezen tevékenységükkel összefüggésben közszereplőnek minősülnek. A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 51. § (1) bekezdésében körülírt feladatuk ellátása képezheti kritika tárgyát, amelyet I. és II. rendű felperesek tűrni kötelesek. A véleménynyilvánítás akkor sért személyiségi jogot, ha a vélemény kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó, burkoltan valótlán tényállítást fejez ki vagy nyilvánvalóan ellentétes a logika alapvető szabályaival (BH1993. 89., BH2003. 407.). A véleménynyilvánítás védelme és korlátai vonatkozásában az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) AB határozatának indokolásával egyezően a kialakult bírói gyakorlat az Alaptörvényben garantált szabad véleménynyilvánításhoz való jogot annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A határozat az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó gyakorlatára utalással kifejti, hogy a szabadság olyan gondolatokat, nézeteket is megillet, amelyek adott esetben sértőek, vagy a társadalom általánosan elfogadott közfelfogásától eltérőek. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezése szerint a közszereplőnek vállalni kell azt is, hogy környezetük, a közvélemény figyelemmel kíséri tevékenységüket. Éppen ezért az Alkotmánybíróság leszögezi, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága különleges védelmet élvez, amikor a közügyeket, közösség érdekében feladatot ellátó, közösségben szerepet vállaló tevékenységét érinti. Az Alaptörvény nem tesz különbséget a véleménynyilvánítási szabadság megfogalmazásánál a tényközlés és az értékítélet között. A véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, saját álláspontjáról másokat meggyőzzön. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért mindenféle közlés szabadságát jelenti, függetlenül a közlés módjától. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, mert a közlés körülményei tükrözhetnek véleményt. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy igaz, vagy hamis, értékes, vagy értéktelen, érzelmeken, vagy észleléseken alapul. A véleménynyilvánítás szabadsága azonban nem terjed ki a valótlán tények állítására, mert az csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozik a tények meghamisítására.

Mindezek alapján a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperesek által sérelmezett közlések tartalmaznak-e valótlán tényállítást, illetve való tényeket hamis színben tüntetnek-e fel, ezek egyben sértő tartalmat hordoznak-e, ami megalapozza a jó hírnév sérelmének megállapítását. A becsület védelméhez fűződő jog megsértése körében pedig azt kellett elbírálni, hogy alperesek közlése tartalmaz-e indokolatlanul bántó, sértő, megalázó kifejezéseket, amelyek kifejezőmódjuk miatt alkalmasak a becsület megsértésére.

Felperesek az alábbi közléseket tették a kereset tárgyává:

1. „Nem tartom etikusnak, hogy SZB tagságukkal visszaélve az ellenőrzést saját társasházzal szemben indított perükhöz használták peradatgyűjtésre....” Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a közlés ténybeli tartalma a valóságnak megfelel. I. és II. rendű felperesek 2012. május 15. napján és április 24-én ellenőrzést tartottak, 4/A/1. sorszám alatt csatolt feljegyzést készítettek, majd az ekként rendelkezésre álló adatokat a **Bíróságon ügyszámon** 2012. június 19. napján előterjesztett közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránti perben bizonyítékként felhasználták. Mindennek SZB tagsággal való visszaélésként, avagy etikátlanságként történő minősítése, olyan I. II. rendű alperesi értékítélet, valós adatokból levont egyéni következtetés, amelyet I. és II. rendű felperesek alappal kereset tárgyává nem tehetnek.

2. „Az elmúlt időszakban többször az SZB tagságra hivatkozva, törvénytelenül, a Közös Képviselet megkerülésével lépnek fel a társasház nevében, mely tevékenység ártalmas lehet a társasházra nézve.”

I. és II. rendű felperes a 6/F/14. sorszám alatt csatolt email szerint 2012. június 23-án az általa felvetett problémát jelezte a közös képviselőnek, a **Kft.** ügyvezetőjével telefonon felvette a kapcsolatot, majd a beruházással és a vállalkozói díj kifizetésével összefüggésben nyilatkozatot tett, holott a 2003. évi CXXXIII. törvény 51. § (1) bekezdésben biztosított jogköre minderre nem jogosította fel. A 8/A/3. sorszám alatt becsatolt I. és II. rendű felperesek által 2013. április 23. napján elküldött levélben felperesek maguk hivatkoznak arra, hogy az **O.** Banktól szóban és írásban tájékoztatást kaptak a lakás-takarékpénztári adatokkal összefüggésben. Ezért I. és II. rendű alperesek azon tényállítása, hogy felperesek a társasház képviseletében jártak el, ezen tevékenységük kifejtésénél a törvényes képviselő közreműködését nem vették igénybe, nem valótlán. Mindezen tevékenység törvénytelennek minősítése olyan alperesi következtetés, amely személyiségi jogi sérelem alapjául nem tehető.

A fentiekre tekintettel felperesek személyhez fűződő jogának megsértése nem volt megállapítható, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet jogszabálysértés nélkül utasította el, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és az alaptalanul fellebbező I. és II. rendű felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján alperesi jogi képviselő javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdése alapján ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2015. június 30.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. . Hegedűs Mária s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül: Utasi Ferencné írnok